وزیره (ناول)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليكوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

.............کتاب پېژندنه:..

د کتاب نوم: **وزيره (ناول)**

ليکوال: **نعمت الله رحيمي**

اړيکه: **Niamatullahr3@gmail.com**

کمپوز: **خپله ليکوال**

د خپريدو کال: **2021 زېږديز ـ ۱۳۹۹لمريز کال**

....

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنيزو رسنيو د خپرولو حقوق له ليکوال سره خوندي دي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام وخت و، د کور مخې ته ناست وم، د غرو څوکې د لمر کیناستو پر وخت سرې ښکاریدې، موبایل مې له جېب راوباسلو، ډېټا مې چالانه کړه، د میسج شرنګ شو، ځیر شوم ورته د کاکا میسج و، لیکلي وو:

- حمزه زویه! که ماخستن چې د پلار راغی ماته پر واټسپ زنګ وکړه، یو څه مهمه موضوع ده.

ددې میسج ځواب مې لیکلو چې بل میسج راغی لیکلي وو:

- او ستا په ګټه دی، ته افغانستان کې ډېر په تنګ یې

مسیج ته په کتلو مسک شوم، د کور خوا مې منډه کړه، دروازه مې خلاصوله چې ملګري مې را غږ کړ:

- حمزه! راځه تراوسه وخت دی، یوه لوبه وکړو

- د څه شي لوبه؟

- یاره! هره ورځ لېډو کوو کنه

ور روان شوم، بر په تیږو ناست وو، دری نور ملګري هم ورسره وو، یو ملګري مې وویل:

- حمزه نن یې درنه ګټو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شيبې چُپ شوم، وروسته مې وويل:
- ويې ګټې! زه هسې درنه همدې ورځو کې ځم

ملګري رډ رډ را وکتل ومې ويل:
- سترګې دې مه راباسه، ځم درنه هسې تاسو بيکارانو سره زه هم بدنامه يم
ملګرو څه ونه ويل، لنډه شيبه وروسته يو ملګري ورو وويل:
- ښه! سيې ده ولاړې

غوصه شوم موبايل مې را پورته کړ ومې ويل:
- افسوس! چې اوس باور نه کوئ چې کله تللم بيا ګورئ
ملګري په خندا شول زه همداسې ترې را روان شوم، ترڅو کور ته رسيدم ځان سره مې همدا دعاګانې کولې چې کاش کاکا مې ور وغواړي...

د شپې ډوډۍ مو وخوړله پلار ته مې وويل:
- بابا! لمونځ د نن په کور کې وکړه د کاکا درسره څه ضرور کار دی زنګ راوهي
- سمه ده! چې بيا څه وايي، حتماً بيا يې وچې ميوې ته زړه شوی
- خير بابا تراوسه خبره مالومه نده، چې زنګ ووهي پوی به شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا خبرې مو کولې چې پر واټسپ زنګ راغی، ځواب مې ورکړ کاکا مې و، ويې ويل:

- بچی! پلار ته دې موبايل ورکړه

موبايل مې پلار ته ورکړ د بابا عادت دی موبايل کې خبرو کولو وخت د باندې وځي، دا ځل هم د باندې لاړ ډېر وخت يې خبرې کولې غوږ مې نیولی وو خو پلار صرف هو هو ويل د کاکا غږ نه راتلو، شيبه وروسته پلار خدای پاماني وکړه، ما خونې ته را منډه کړه لنډه شيبه وروسته بابا هم خونې ته را دننه شو، غلی ناست و، زما زړه درزيدو چې ويې ويل:

- حمزه! سبا به دې له مور پيسې واخلې ځانته پاسپورټ جوړ کړه

ځان مې ناګُمانه ونيولو، ومې ويل:

- خو ولې بابا؟

- لرېکه کاکا دې ښه وايي دلته له تا څه نه جوړيږي، هلته يې د کوم افغاني ملګري هوټل کې درته کار پيدا کړی، د ويزا کارونه هم د هغې هوټل مالک درته جوړوي

سرمې وښورو ومې ويل:

- سمه ده، څنګه چې ستاسو خوښه وي

ورځ سبا شوه، خو ټوله شپه ويښ وم، اختر و پر ما، د سهار وخت کې مې سترګې پټې شوې وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور راباندې غبر وکړ:
- پاڅه وه، انګریزه! له ځان نه دې سر له اوسه انګریز جوړ کړی.
راویښ شوم، په منډه مې مخ او لاس ومینځل، مور ته مې وویل:
- ادې پیسې راکړه! چې پاسپورټ جوړول ډېر وخت نیسي.

مور پیسې راکړې، له کور را ووتلم، په لاره مې ملګری ولید ویې ویل:
- راځه حمزه لډو وکړو
- ما خو تیر ماښام وویل تاسو ونه منله، زه ځم
- خو چیرې ځې، اوس خو ووایه
- اوس خو د پاسپورټ ریاست ته ځم، پاسپورټ جوړوم، خو په راتلونکې اونۍ کې به درنه والوځم، امریکا ته!
- ښه! داسې ده

خوشحاله وم، په سندرو سندرو په لاره روان وم...

- دوه ورځې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسپورټ مې جوړ شوی وو، همدې ورځ باندې مې له یو نږدې پوسته خانې څخه را واخیست سفارت ته مې تسلیم کړ، دوه یا دریو ورځو کې د ویزا او تګ نور کارونه خلاصیدل...

د مازدیګر وخت و، ملګري مې راغلي وو کیسې مو کولې ملګرو منلې وه چې زه بهر ته ځم، نو عجیبې عجیبې پوښتنې یې کولې، همدا وخت وو چې پلار مې له دندې راغی زه یې ولیدم را غږ یې کړ:

- وه حمزه راځه کور کې خپلې جامې او اړین شیان ټول کړه، کاکا د زنګ وهلی وو چې له سفارت کارونه ژر خلاصیږي شاید سبا ته یې ټول کارونه خلاص شي.

- سمه ده، دا دی درغلم

لنډه شیبه وروسته کور ته لاړم...

- د تګ ورځ

ماښام کیدونکی و، د خدای پامانۍ لپاره ټول لرې او نږدې خپلوان راغلي وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور وتلو بیک مې موټر کې کېښود زه د خدای پامانۍ لپاره مور ته ورغلم لاس مې ښکل کړه ورته چې خپل له پلو لاندې یې یو پیاز را وویست ویې ویل:
- زویه! که په لاره دې زړه بد بد کیدو نو دا بوی کړه، رک روغ به شي.

خندا راغله خو د مور په خاطر مې څه ونه ویل پیاز مې واخیست، له کور روان شولو...

هوایي ډګر ته ورسیدم، راسره راغلي خپلوان بیرته ولاړل...
لومړی ځل مې و، چې الوتکه کې کښېناستم نو ځکه لومړی لږ وېریدم په سترګو مې لږ تیاره وه، خو لومړی تر دوبی پورې سفر لنډ و، ژر ورسیدو له هغه وروسته تر امریکا اوږد سفر و، ویده شوی وم د الوتکې کېناستو وخت انونسمېنټ را ویښ کړم...

هوایي ډګر ځخه را ووتم، موبایل مې له جېب را وویست، غوښتل مې زنګ ووهم خو پام مې نه و، چې زما موبایل کې د افغانستان سیم کارټ پروت دی، څو شیبې په تمه وم، پر یو څوکۍ کښېناستم، مخکې مې سترګې د خلکو پر یو قطار ولږیدې د ټولو لاس کې سپینې ورقې وې، له لرې ښکاریدل چې د هغو مسافرو نومونه دي چې دوی ورته په تمه دي، همدا شېبه د ځینو فلمونو صحنې رایادې شوې چې له هوایي ډګر همداسې په بهر ملکونو کې مسافر خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستنی همسفر پیدا کوي، لرې وو نومونه سم نه ښکاریدل ځو گامه ور مخکې شوم د یوه لوړ نري ځوان په لاس کې سپینه پاڼه وه سرچپه یې لاس کې نیولې وه، لږ مې سر ور کوږ کړ زما نوم پرې لیکلی و، په زړوړتیا ورغلم ومې ویل:

- اوهووو! وروره یو ساعت شو را گرځم خو زه نه پوهیدم چې ما پسې داسې څوک لیږلي چې نوم نشي لوستی او سرچپه دی

ځوان ځیر شو کتل یې راته له جیب یې موبایل را وویست یو ځل یې موبایل ته وکتل بیا یې ماته وکتل ورو یې له ځانه سره وویل:

- هو هو همدا دی

ما ترخه مُسکا وکړه ومې ویل:

- مطمئینه شوې؟ اوس لاړ شو

- ځو ځو لا اوږد سفر مخکې لرو دومره الوتکې را ورسولې نور به د ځمکې سفر وي

- نو نور چیرته؟

- هوټل دلته نه دی، د امریکا په یو خیالي سیمه کې دی

- هغه نو کوم ځای دي؟

- اریزونا!

دواړه غلي شوو، خپل بیک مې راسره واخیست موټر ته پورته شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

الوتکه کې مې خوب کړی و، خو الوتکې به یوه یوه جېه وخوړله راویښ به شوم ځکه مې خوب سم نه و پوره...

موټر حرکت وکړ پښتو سندره چالانه وه، د امریکا په سړکونو د پښتو سندرو هم بېل خوند وي، سندرې ته غوږ وم سترګې مې پټې شوې...
ویده وم ساعتونه تیر شوي وو، سترګې مې خلاصې کړې د موټر جلب باندې ځوان را وکتل مُسک شو ویې ویل:
- را ویښ شوې؟ ښه خوبونه دې ووهل
- هو والله!
- دا دی له دې ځایه د اریزونا نه ختمېدونکې دښته او بې سارې ښکلا پیل کیږي
ریښتیا هم! اریزونا یې د خپل نوم په شان عجیبه ښکلا درلوده، د سرو خاورو دښته، د دښتې منځ کې تک تور سړک، ځای ځای واړه او لوی عجیب غرونه، او د سرې دښتې منځ کې د کاکتوس لوی او کوچني بوټي...

شیبه وروسته ځوان وویل:
- نور زموږ منزل را رسیږي دا چې دا د اریزونا لومړي سرونه دي، هوټل دلته دی ځکه مسافر که وږي وي که نه وي، خو دلته له شوقه حتماً راځي که دلته څه ونه خوري نو له ځانه سره یې وړي.
- ښه ډیر ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- او هو آغه ويني؟
- څه؟
- هغه کوچنی کور.
- هو
- هلته به ستا د اوسيدو ځای وي، خو بدبختانه...
- خو بدبختانه څه؟
- ههههه! ټوکې کوم ستا د خوني ملګرې لږ شيشکه ده

سترګې مې رډې رډې را ووتلې چې د خوني ملګر ې مې انجلۍ ده، ورو مې وويل:
- نو زما سره به يوځای وي؟ انجلۍ؟
- خود نو دا خو امريکا ده دلته دا خبرې عادي دي

غلی شوم لنډه شيبه وروسته ځوان وويل:
- خو خپه کيږه مه فيرنګۍ نده افغانۍ ده
د سر په ښورولو مې د هو اشاره وکړه، موټر لا روان و، لږ مخکې موټر ودريدلو، له موټر ښکته شوم...

هوټل ته دننه شوم، ځوان راپسې و، ورو يې غوږ کې راته وويل:
- هغه بهرام کاکا دی، د هوټل مالک
- ښه اوس ورشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خود ورشه، ګوره صاحبه دلته امریکا ده که بې زړه توب دې وکړ نو دلته ژوند نشې کوی...
ځان مې ښه قوي ونیولو څو ګامه مخکې ولاړم، ومې ویل:
- سلام علیکم! بهرام کاکا

بهرام کاکا په اندام لوی او قوي سپینږیری و، راته ځیر شو ویې ویل:
- وه حمزه زویه پخیر پخیر، په خیر خو را ورسیدې؟
- مننه کاکا بیخي ښه سفر و
- کینه زویه ولې ولاړ یې

کنښیناستم لومړی ورځ وه، د ملیمه غوندې مې قدر وشو، د شپې تر ناوخته ناست وو، همدې وخت کې مې کور ته هم زنګ ووهلو، د فیسبوک ستوري ته مې هم خپل د پخیر رسیدو خبره پوسټ کړه، شپې ۹ بجې کیدونکې وې چې کاکا بهرام غږ کړ:
- شوکته زویه! راشه حمزه ته یې د اوسیدو ځای ور وښایه
بیرته ځواب تر غوږ نه شو ومې ویل:
- بهرام کاکا
- وایه زویه
- د اوسیدو ځای خو ما لیدلی لږ مخکې دی له هوټل که څوک نه وي زه خپله ولاړ شم؟
- خو تا څه لیدلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه ځوان چې هوايي ډګر ته راپسې ر اغلی و، ډېر ځايونه يې راته وښودل الله د خير ورکړي

- ښه نو زويه چې داسې ده ورشه، ماشا الله له لومړۍ ورځې د ځان راته ګران کړ

مُسک شوم ومې ويل:

- اممم! خو د هغه کور کلی راکړه چې ولاړ شم

- ځه زويه پخير لاړ شې کور خلاص دی، هغه پکې ده

روان شوم...

څو دقيقې وروسته همغه زما د اوسيدو کور ته ورسيدم، د کور مخې ته سړک وو، يو لويه څوکۍ هم ايښې وه، يوه شېبه مې د کښېناستو نيت وکړ

کښېناستم هوا نسبتاً سړه وه ډېر خوشحاله هم وم سوچونه مې کول، چې د يو غټ ټېلر د هارن غږ مې سوچونه را خراب کړل، ځانه سره مې وويل:

- اممم! خو دلته خوب کول هم سخت دي...

همدا خبره مې کوله چې د کور له کړکۍ غږ وشو په انګريزۍ کې يې وويل:

- ته څوک يې؟ هلته څه کوې ځه له هغه ځايه ورک شه

شاته مې وکتل پوی شوم چې هغه شيشکه همدا ده، کور ته ورننږدې شوم هغې بيا وويل:

- ګوره ځه ورک شه، ګني پوليسو ته به زنګ ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې ويل:
- زه حمزه يم، بهرام کاکا وويل چې زه به هم دلته اوسېږم
غلې شوه، ترخه مُسکا يې وکړه ويې ويل:
- وبښه! صبر زه درځم دروازه خلاصوم

لنډه شيبه وروسته يې دروازه را خلاصه کړه، د هغې د مخ هېنداريې ته سوچ وړی وم، دنګه ونه يې وه، ويښتان يې خلاص پرېښي وو، غټې او مړې سترګو يې عجيب تاثير راباندې وکړ ګني زه د هرې انجلۍ کيسه کې نه کېږم، همداسې مې ورته کتل چې ويې ويل:
- اووووی! صاحبه په شا دې دننه نشم وړی نور نو خپله تشريف راوړه
دروازه يې خلاصه پرېښوده دننه ولاړه زه هم ورو ورو دننه شوم...
عجيبه غوندې کور و، پخلنځی د خوب تخت د کښېناستلو کوچونه ټول يو ځای کې وو، نو ومې ويل:
- دا نو څه رقم کار شو دا کوم ماډل کور دی؟
- ته په څه پوهيږې دې ته ستوډيو اپارټمېنټ وايي
- هرڅه چې وي نو دلته خو بله خونه هم نشته نو زه او ته به چيرته ويده کيږو؟ يعنې جلا خونه نشته؟؟
- نه ولې نه هغه تخت دی دواړه به يو ځای پرې ويده کيږو

عجيب حس مې وکړ زړه مې باغ باغ شو، په احساساتو راغلم ومې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو اوس په ریښتیا زه او ته به یو ځای ویده کیږو؟

هغې لومړی ترخه مُسکا وکړه، لنډه شیبه وروسته یې په غوصه وویل:
- نور څه خدمت وي؟ ولې زه ستا ښځه یم چې یو ځای به ویده کیږو تا به امریکا فلمونو کې لیدلي وي خو دلته هم ادب او عزت په نوم څه شته

چُپ شوم، رنګ مې واوښت بیا یې وویل:
- ته ما پیژنې؟
- نه نو څه د پیژنم؟ څوک یې؟
- زه وزیره یم وزیره! ماسره ځان مه وهه ورشه پر کوچ پرېوځه تخت زما دی
لومړی ځل و چې د یو انجلۍ تر تاثیر لاندې راغلی وم، سر مې ښکته واچولو روان شوم، ورو مې مخ ور واړولو ومې ویل:
- خو ته دې څه شي وزیره یې؟

بد بد یې را وکتل په لوړ غږ یې وویل:
- آاااااه! تاته یې څه زه د خپل ژوند وزیره یم، ځه ویده شه ولاړم، پر کوچ پرېوتم، موبایل مې را واخیست سیم کارټ خو نه و، میوزیک پلېیر مې خلاص کړه، موبایل مې یو ورځ مخکې له انګریزي سندرو ډک کړی وو ځکه چې دلته خو امریکا ته پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرې خو څوک نه اوري، د يوې انګرېزۍ سندرغاړې يوه سندره مې پلې کړه، شېبه وروسته يې د خپل خوب له ځای را غږ کړ، په يو ورځ کې انګريز شوې؟ بند کړه زه ويده کېږم او بيا زما مخ کې دا انګريزي سندرې چالانې نه کړې، خبرو ته يې غوږ وم څه مې ونه ويل ويده شوم...

- ۲۰۱۸ ميلادي کال

ښه مې ياد ده لومړۍ کار ورځ وه، د شپې تر ناوخته خوب نه راتلو ځکه ناوخته ويده شوم ځکه چې خوب مې ډېر کړی و، سهار هم وختي ويښ شوی وم، لومړی مې چې سترګې خلاصې کړې هغه مې وليده سپين ټيکری يې پر سر وو پر جاينماز ناسته وه، سترګې مې نيمې پټې ونيوې چې ګُمان وکړي زه ويده يم، سلام يې وګرځولو سپين ټيکري کې ښکلې ښکاريده

د جاينماز يو کُنج يې ورټول کړ را پورته شوه، په ورو ورو زما خواته را نږدې شوه يو دم يې په زوره چغه کړه:

- انګريزه!!! ويښ شه لمونځ وکړه

ويښ خو وم، خو ژر مې سترګې خلاصې کړې نو ويې ويل:

- آفرين! دغسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمونځ مې وکړ، همداسې ناست وم له لمانځه وروسته خوب بیا خوند نه راکولو سهار وختي و، ځکه یو یو موټر پر سړک تیریدلو نور څه نشته وو، هغه یې پر خپل ځای کې ځملاستلې وه، ما ور کتل چې له کمپلې یې سر را وباسو ویې ویل:

- خیریت دی؟ ولې راګورې انجلۍ دې مخکې لیدلې نده؟

هیڅ مې ونه ویل ځکه ما به تل ویل چې تر ما تیزه ژبه بل څوک نه لري خو ددې پر وړاندې به ګونګی شوم...

هغه له خپله ځای پاڅیده له ځانه سره یې ویل:

- وخت خراب وزیرې اوس نو دلته په بې غمه زړه خوب هم نه شو کوی څه چې ځان تیار کړو او ځو به پرون خو مو هسې رخصت وکړ

خبرې مې یې واوریدې پوی شوم چې ماته یې په رموز کې وویل چې ځان تیار کړه هغه حمام ته ولاړه تر هغې مخکې مې ځان تیار کړ...

دواړه تیار شوو، د هوټل په لوري پیاده پیاده روان وو، دا ځل اغلې وزیره چُپ وه ومې ویل:

- ستا نوم څه دی؟

- اممم! وزیره یم کنه

- پریږده نو زما پر تندي هم خر ندی لیکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لنډې شيبې وروسته يې وويل:
- زما نوم فاطمه دی، خو له دې نوم کرکه لرم لومړی کس يې چې تاته خپل نوم وايم ماته ټول نږدې ملګري وزيره وايي.
- وبښه شخصي پوښتنې کوم خو اوس يو ځای کار کوو کيدای شي ډېر وخت سره يوځای وو، خو له دې نوم ولې کرکه لرې؟
 څو شيبې غلې وه، ويې ويل:
- پوهيږې؟
- په څه؟
- دا چې زما مور او پلار واده وکړ
- هههه! نو واده خو به يې خود کړی وي ځکه خو ته نړۍ ته راغلې په غوصه يې وويل:
- اوس چې درته خپل د ژوند کيسه کوم نو چُپ اوسه

سر مې ښکته کړ ومې ويل:
- ښه
- اممم! تراوسه وختي دی هوټل ته پيرودونکې کم راځي، دلته به کينو

پر يوې څوکۍ کښېناستو شېبه وروسته هغې وويل:
- کله چې زما مور او پلار واده وکړ وروسته زما له زيږيدو هغوی پوی شول چې دوی د يو بل لپاره نه دي جوړ شوي، له يو بل يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلاق اخیستلو پریکړه وکړه، طلاق يې واخيست خو زه نه مور غوښتم ته هم پلار ځکه يې زه دې ۱ کال په عمر د سړک په سر پریښودم، او له هغې ورځې بهرام کاکا له سړک پورته کړم تراوسه يې د خپلې سکه لور په څیر لویه کړې یم، کار کول مې عادت شوی گني بهرام کاکا د خپل لاس سپکولو لپاره زه له سړک نه یم پورته کړې هغه ډېر مهربانه انسان دی...

تر ډېره ورته غوږ وم سترگې مې ډکې شوې ځکه زه درک کوم چې ښځه (انجلۍ) ډېر يو معصوم ذات دی هغې را وکتل له دستکول يې ټیشو (کاغذي دستمال) را وويست ويې ويل:
- واخله! ولې مې احساساتي کوې زما لپاره تراوسه چا اوښکې ندي تويې کړې
مُسک شوم ومې ويل:
- ملگري؟
- اممم! اول مې درته بد فکر کولو ځکه ته پوهیږې چې زمانه خرابه ده خو هو بس نور ملگري يو...

خوشحاله شوم، يو دم مې وويل:
- سمه ده! خو يوه بله پوښتنه؟
- اوهووو! ښه ووايه
- نو ته د واده خلاف يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه نه د واده خلاف نه یم خو واده باید په خپله خوښه وشي نه غواړم بله فاطمه نړۍ ته راشي...

خوشحاله وم، خو ددې کیسې په اوریدو خپه هم شوم ، هوټل ته ولاړو...

د کار لومړۍ ورځ راته ډېره سخته ښکاریدله خو د وزیرې په ملتیا داسې تیره شوه چې هیڅ پوی نه شوم د بیرته تگ وخت و، ټولو یې خپله ورځینۍ تنخوا واخیسته د بهرام کاکا په لور ورغلم همداسې ودریدم بهرام کاکا وویل:

- څه غواړې؟

شرمیدم ځکه غلی وم خو په زړه مې تیره کینبوده ومې ویل:

- تنخوا؟

بهرام کاکا ترخه مُسکا وکړه ویې ویل:

- څه ځغله، دا د ویزا او راتگ مصرف به څوک ورکوي، لومړی دې قرض خلاص شي...

- ښه، سمه ده

غلی روان شوم، چې بهرام کاکا غږ کړ:

- وه حمزه! دلته راشه

بیرته څو گامه شاته ولاړم ومې ویل:

- اممم کاکا؟

۱۲ ډالر یې راکړل ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- واخله دومره ظالم نه یم دا دې یو څو ورځو خرچي
مُسک شوم ومې ویل:
- مننه کاکا
وزیرې را غږ کړ:
- حمزه ژر راځه ګني ځم درنه
ور منډه مې کړه ورغلم
کور ته را ورسیدو، وزیره غلې وه ومې ویل:
- را وغږیږه زه خو سیم کارټ هم نه لرم چې فیسبوک وګورم
تراوسه مې دوه ځایه وړیا وای فای پیدا کړی بس
وزیره په خندا شوه ویې ویل:
- هههه! سبا به درته سیم کارټ واخلم خو په قرض
- مننه
- ښه نو تا ویل را وغږیږه صبر زه درته کیسه وکړم
- اممم څومره ښه وکړه
- داسې وه چې... نه پریږده یې نه یې وایم
- څه وشول ووایه نو
- نه پریږده بیا به وډار شې
- ښه پریږده یې زما د ویرې کیسې ندي خوښې
- نو خو صبر وایم یې
- نه نه نه
یو دم یې وویل:
- ته چُپ شه زه کیسه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شوم کيسه يې پيل کړه:

- له دې ځای لږ ها خوا يوه پخوانۍ قلا ده، د سړک په سر ده کله چې تياره شي تل نه خو کله کله لکه نن چې د چهارشنبې شپه ده نن هم داسې کيږي هلته چې کوم موټر تيريږي هلته موټر خپل په سر بند شي کله چې موټر وان له موټر ورښکته شي هغه پخوانۍ قلا ته يې کش کړي او سبا ته يې له هغې ځای مړی را وباسي، مسلمانان وايي چې پيريان دي خو ددې ځای خلک بيا وايي چې يو کس ژوندی پاتې شوی ليدلی يې وو، وايي زامبي دي

په خندا مې وويل:

- ههههه! نور مې باور کولو خو دا زامبي چې دې وويلې پوی شوم چې هسې ډارول کوې

- زړه دې منې يې يا نه ما خو وويل

ولاړه پر خپل ځای کې خملاسته، زه ناست وم يو مې ساړه کېدل بل ويريدم خو ځان مې غيرت کې نيولی و، څو شيبې وروسته وزيرې را غږ کړ:

- ايف ډبليو ۵۰ زره

- څه؟

- هاټسپاټ مې چالان کړی دا يې پاسورډ ده نيم ساعت وخت لرې بيا اوتومات بنديږي

- ههه ښه مننه ډيره زياته

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه ویده شوم نو ښه شپه

وای فای ونښلیدو د ملګرو ډېر پیغامونه راغلي وو، داسې ملګرو راته پیغامونه رالیږلي وو چې په کلونو مې لیدلي لا نه وو، ویریدم یوه کړکۍ خلاصه وه د خونې پردې خوځیدلو باندې هم ویریدم له انټرنیټ مې خوند وانه خیست چې د فیسبوک پر نیوز فیډ مې یو خبر ولید دې (یو ایس اې ټوډې) پاڼې خپور کړی وو لیکلي وو:
- د موسم د خرابیدو وړاندوینه شوې ځکه د اریزونا پر لویه لاره د لویو او وړو موټر تګ راتګ تر راتلونکو ۲۴ ساعتو پورې بند دی، هیوادوال دې تر راتلونکي خبر په تمه وي.

له ځانه سره مُسک شوم او ویده شوم...

وخت ډېر ښه تیریدو، لومړی چې راغلم رنګینه امریکا راته خړه پړه ښکاریده خو نه پوهیدم چې وزیره به زما دې ړنګې بنګې امپراتورۍ رنګینه شهزادګۍ جوړیږي او زه هغه بې زړه امپراتور چې د مینې الهام راباندې راځي خو په پاڼو یې د لیکلو توان نه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې وروسته به پیرودونکي کم وو، زموږ د ډوډۍ خوړلو وخت وو، ډوډۍ مو وخوړله وزیره پورته شوه، بهرام کاکا به وختي ډوډۍ خوړله ځکه شکر ناروغي یې درلوده، هغه ناست و، چای یې څکلو وزیره ورغله ویې ویل:

- کاکا! زه او حمزه به نن وختي لاړ شو
- ولې؟ خیریت و؟

وزیره مُسکۍ شوه ویې ویل:

- هو کاکا خیریت دی، حمزه سیم کارټ نه لري او ځینې نورې اړتیاوې یې دي بلد نه دی زه ورسره ځم، سیم کارټ به هم واخلو او نور څیزونه هم.

بهرام کاکا ماته را وکتل، ویې ویل:

- ژر ژر دې ډوډۍ وخوره، دا انجلۍ لومړۍ ځل دی چاسره دومره مرسته کوي، ډېره بې پروا ده

ومې خندل، وزیرې وویل:

- ته هم کاکا، ههههه!

له ځای مې پاڅېدم، لاسونه مې ومینځل او له هوټل د باندې ووتلو د سړک سره ولاړ وو، ومې ویل:

- راځه نو اوس د موټر سَیل ولې کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوهووو! بازار مخکې دی دلته بې د بهرام کاکا له هوټل صرف څو د چرګانو فارمونه دي، چرګان درته واخلم؟

- هههه! ښه سمه ده

یو ټکسي له لرې تر سترګو کیده، را نږدې شوه ودریدله، وزیره ته یې پورته وکتل په انګریزۍ یې وویل:

- ته همغه شیشکه یې والله که...

موټر بیرته ولاړ وزیرې ورپسې غږ کړ:

- شیشکه به دې ادې وي!!!

ومې خندل، وزیرې وویل:

- ته اوس څه ته خاندې؟

- هههه! یو بل چا هم ویلي وو، چې ته ډېره شیشکه یې، خو!

- خو! څه؟

- خو، نه پوهیدم چې تاته ټول ښار شیشکه وایي، هاهاها!

- ځه موسم خراب دی، موټر نه پیدا کیږي اوس د پیاده بیایم

همداسې ورو ورو روان وو، وزیرې ته مې ور وکتل ومې خندل وزیره په خپل دستکول په ختټ ووهلم....

بازار ته ورسیدو سیم کارټ مو واخیستلو، وزیرې وویل:

- ته دلته اوسه، زه یو څه اخلم ژر راځم

شیبه وروسته وزیره له پلورنځي را ووته د بزیرې جوړلو ماشین یې لاس کې و، ماته یې راکړ، ومې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا څه کړم؟
- واخله له ځان نه دې څه جوړ کړې، په دې خپله بڼیره اصلاح کوه

زه هم احساساتي شوم، نږدې مې دې منني لپاره غېږه ورکړې وه خو شرم و، منه مې ترې وکړه...

کور ته راورسیدو، په خبرو خبرو کې څنګه تیاره شوه هیڅ پوی نه شوم، امریکا کې تر ناوخته د ویښ پاتې کیدو فرهنګ نشته و، نو وزیره یې د خوب ځای ته ولاړه ما خپل موبایل د میز له سر را پورته کړ پر واټسپ مې پلار ته زنګ وکړ پلار سره مې خبرې وکړې، موبایل یې زما مورکۍ ته ورکړه مور وویل:
- څنګه یې زویه؟
- شکر بیخي ښه یم
- ښه شکر! سم خوراک خو کوې، نه چیرته هلته به اوس هغه برګر شیان خورئ وطني خواړه به له کومه شي
- نه نه مورې! دا زموږ هوټل چې پکې کار کوم په همدې افغاني خواړو مشهور دی
- ښه زویه! بس کار کوه اوس خو په خپلو پښو ودریدې نو زه به هم یوه ښایسته انجلۍ درته وګورم...

ژر مې وویل:
- نه نه مورې انجلۍ پسې ونه ګرځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ولې ولې زویه
- ولې نه بس هسې

مورکۍ مې ډېر ټینګار وکړ، خو همرازه مې وه ومې ویل:
- بس مورې نور څه نه وایم خو اېنګور مې درته پیدا کړې
نیتې ضعیفه شو، خبرې ځای پر ځای پاتې شوې، وزیره یې نیغه په ځای کې کیناسته زما خواته راغله، رډ رډ یې را کتل ومې ویل:
- ته خو ویده وې؟
- نه نه یاره! خو ته دا څو ورځو کې بیا په چا مئین شوې؟
- تا زما خبرو ته غوږ نیولی و؟
- موبایل کې سمې چغې وهې نو که غوږ ونیسم یا نه ټول یې اوري

چُپ شوم ویې ویل:
- خو ووایه په چا مئین شوی یې؟

غلی وم په زړه کې مې ویل:
- اوس څنګه درته ووایم؟ چې په تا مئین یم په یو نظر کې دې زما زړه وړی، که ووایم نو چیرته یې مني چې څنګه په دومره کم وخت کې؟

یو دم مې وویل:
- مینه درسره لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ځیر شوه ویې ویل:
- هلکه! ته دا فلمونه کم ګوره
- ولې؟
- نو فلم خو نه دی، چې ډېرت ووایې مینه درسره لرم، مینه خو داسې نه کیږي

غلې شوم ومې ویل:
- په خدای چې لیدلې مې داسې ښکاري چې له کلونو دې پېژنم، ما به تل ویل چې ځنګه یو څوک ټول عمر له یوې ښځې سره تیروي، خو ستا په لیدلو وروسته خدای ته دعا کوم چې که ته زما شوې زما د ژوند یو څو کلونو دې زیات شي، ځکه ستا سره مې وخت داسې تیریږي چې هیڅ نه پوهیږم

وزیره غلې وه، د خپل خوب ځای ته ولاړه را غږ یې کړ:
- خیر دا ستونزه به سبا حل شي
مُسک شوم ما ویل ګواکي سبا به هرڅه سم شي چې بیا یې وویل:
- سبا به بهرام کاکا ته ووایم چې دلته به یا زه اوسم یا حمزه، ما غلط درک کړې ښښه غواړم ته هم دې نورو هلکانو په څېر یې، خپل اصلي رنګ دې وښودلو

رنګ مې زیړ واوښت د تخت خواته یې ورغلم پر ځمکه کښېناستم زاری مې کولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خدای ته وګوره که زه یې له کار وویستلم نو زه به څه کوم لا خو د راتګ قرض راباندې پاتې دی د بیرته تګ پیسې به له کومه کړم؟ اوس چې زړه درباندې مئین شو زما ګناه څه ده؟ او ما خو ندي ویلي چې ته هم باید حتماً راسره مینه وکړې خو دې زړه خبره مې وه درته ومې کړه

وزیرې یې سر کمپله کې پټ کړ ویې ویل:
- چې تر سهاره هم غذر وکړې نه دې بښم

ما همداسې ورته عذر کولو، خوب راباندې راغی د تخت په څنډه مې سر ایښی و ویده شوی وم، سهار مې سترګې خلاصې کړې لږ څه ناوخته شوې وه وزیره یې په ځای کې نه وه تللې وه، په شا مې یوه کمپله را پرته وه
ژر ژر ولاړم ځان مې تیار کړ هوټل ته په منډه ورغلم ما فکر کولو اوس به کڼه را په شا کړي خو چې ورسیدم بهرام کاکا وویل:
- زویه ولې دې ناوخته کړه ژر ورځه نن پیرودنکي ډیر دي.

پوی شوم چې کاکا ته یې څه نه دي ویلي، د کار یونیفورم مې واغوست، پخلنځي ته دننه شوم وزیره دریدلې وه، زه یې ولیدم ژر ووتله، ځان راته ډیر بد ښکاره شو، ټوله ورځ همداسې تیره شوه، د غرمې ډوډۍ وخت و، ټولو پخلنځي کې ډوډۍ خوړله زه ورغلم، وزیرې ولیدم ډوډۍ یې پریښوده همداسې ولاړه، ټولو راته برګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

برگ کتل ما هم ډوډۍ ونه خوړله، کاري وخت په خلاصېدو و لاړم ترڅو کالي بدل کړم کله چې را ووتم وزیره کور ته تللې وه، بهرام کاکا ته مې وویل:

- کاکا! زه نه غواړم یو انجلۍ سره یو ځای واوسم

کاکا راته رډ رډ وکتل ویې ویل:

- ولې؟

- بس خوند نه راکوي هغه به زما د خاطره په عذاب وي، یو هلک سره یوځای اوسیدل انجلۍ ته سخت دي

کاکا غلی شو، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- چې داسې ده ورشه خپل کالي دې راوړه همدلته ویده کېږه هوټل هسې دې شپې بند وي، زما به هم زړه ډاډه وي چې هوټل کې یو څوک شته

د هوټل یو بل کاریګر ته مې ورغږ کړ ومې ویل:

- خیر ده ورشه زما کالي بیک او چارجر راوړه زه نور دلته اوسیږم

هغه ولاړ زما بیک او چارجر یې راوړ، شپې او ورځې تیرې شوې زه دې وزیرې غم اخیستی وم او وزیرې به ګُمان کولو چې دا بد هلک دی، دې خبرو مې زړه اوبه اوبه کړی و، ۱۵ ورځې تیرې شوې که پخوا هغې رانه مه اړولو اوس ما داسې کول نه مې غوښتل زما په کتلو ورته ستونزه جوړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسمه ورځ وه، پخلنځي کې مې لوښي مينځل وزيره راغله بې له څه ويلو يې د لوښو مينځلو کې راسره مرسته پيل کړه يو قاب باندې يې د صابون په ځګ په انګريزۍ راته (ساري) وليکل زړه کې مې د خوشحالۍ زلزله وشوه د خوشحالۍ له امله مې بدن شان رپيدو، خو ضد مې وکړ قا ب مې راواخيست ومې مينځلو ځان مې داسې ونيولو چې ګواکي هيڅ يې کيسه کې نه يم، پوی شوم چې خپه شوه، سر يې ښکته واچولو لاړه...

د همغې ورځې يو ورځ وروسته سهار وخته هوټل ته راغله خپل يونيفورم يې واغوست زه ناست وم چای مې څکلو نور هيڅوک لا راغلي نه وو، وزيرې له ځان سره په زوره ويل:
- مينه خو داسې نه کيږي، انجونې ناز کوي، او بل په يو دم داسې خبره چې هرچاته څوک وکړي، نو نه يې مني، خو خلک چيرته پوهيږي؟

ما هم وويل:
- څوک چې چاسره مينه نه لري، نو نه لري خو مينې ته درناوی ښه شی وي، چې هرچا ته تروش تندی ونيسي زړه يې خپه کيږي

هغې بيا وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څوک چې مئين وي بيا معشوقه يواځې نه پرېږدي، بې غيرتو غوندې ترې تښتي نه، نظر نه غلا کوي ترې، خو خلک هسې وايي چې مينه لرم

ومې ويل:
- پرېږده يې...

چې يو دم راغله په ځمکه کښيناسته له لاس يې ونيولم، غټې سترګې يې اوښکو ډکې وې ويې ويل:
- تا خو به ماته وخت راکړی و، لومړی کس وې چې د خپل فکر مې درته کولو، تا هم پرېښودم، اوس به زه په هيچا باور نه کوم

ومې ويل:
- ما هيڅوک ندي پرېښي د خلکو له چلند همداسې ښکاريدل چې بايد يواځې پرېښودل شي

غلې ناسته وه په ژړغوني غږ يې وويل:
- تا زه بيا يتيمه کړم!

ژر مې را پورته کړه له لاسو مې ونيوله په ژړا کې مې وويل:
- ليونۍ يې! زه تاته د پلار مور د هرڅه مينه درکوم، پام چې بيا داسې خبره ونه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلکه غیږه یې راکړه، ژړل یې ما هم پرېښودل چې زړه یې تش شي، خپل نرتوب رانه هیر و، یوځای مې ورسره ژړل چې یو دم مې له غیږې لرې شوه

ومې ویل:

- اوس بیا څه وشول؟

په سترګو یې راته اشاره کوله ومې ویل:

- ولې ګونګۍ شوې؟

چې بهرام کاکا غږ وکړ:

- ښه نو دا خبره وه چې مجنون او لیلا دومره ورځې ګونګې وو؟

دواړو سر ښکته اچولی و، بهرام کاکا وویل:

- راشئ کینئ!

کښیناستو بهرام کاکا وویل:

- ما خو ستاسو ټولې خبرې واورې، نو تاسو واده ولې نه کوئ؟

ژر مې وویل:

- نه کاکا واده خو به کوو، خو زه باید کورنۍ ته خبر ورکړم لږ وخت به صبر وکړو ترڅو نور هم یو بل وپیژنو نه غواړم چې بیا زموږ د ستونزو په سر بله فاطمه نړۍ ته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وزيره مُسکۍ شوه ويې ويل:
- زه يې منم، خو شکر ما هوښيار انسان سره مينه کړې

کاکا ترخه مُسکا وکړه ويې ويل:
- شرميږئ نه! زما مخ کې مو د مينې خبرې شروع کړې

پخلنځي ته ولاړو، دواړو عجيب احساس کولو غلي وو، ما وويل:
- پام چې څو ژوندۍ يم بيا ځانته يتيمه ونه وايې، پوهيږم د پلار مينه دې نده ليدلې خو که پلار او مور دې ژوندي هم واي وروسته تر واده تر چې څوک تر مرګه درسره وي هغه خاوند دی او خاوند به زه وم

وزيرې وخندل...

ماښام کيدونکی و، کاري ورځ په ختميدو وه وزيرې ته مې وويل:
- نن وختي مه ځه وروسته دې زه تر کوره رسوم
- ولې؟ او ته بيرته کورته راسره نه ځې
- نه ليونۍ اوس نو چې ترڅو واده ونه کړو يوځای نه شو اوسيدلی او بل چې اوس مه ځه کار درسره لرم
- خو څه کار؟
- پوهه به شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تياره خوره شوه، پيرودونکي کم شول، موبايل مې را واخيست پر واټسپ مې کور ته ويډيو کال وکړ وزيره مې څنګ ته ناسته وه مور سره مې خبرې کولې ومې ويل:

- ادې يو څوک درښايم

وزيرې په غوږ کې راته وويل:

- نه کيږي زه شرميږم

مور وويل:

- څوک راته ښايې وښايه کنه

کيمره مې د وزيرې طرف ته کړه مجبوره شوه وزيرې وويل:

- سلام عليکم خاله

مور سره يې خبرې کولې مور ورته وويل:

- دا څه خاله خاله راته وايې مور راته وايه

د وزيرې سترګې ډکې شوې موبايل مې ترې واخيست ويډيو مې بنده کړه د باندې ووتلم مورته مې وويل:

- هغ له ماشومتوب د مور او پلار مينه نده ليدلې ځکه احساساتي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبايل مې بند کړ وزيرې ته ورغلم، غلې ناسته وه، نور څه مې ونه
ويل بس تر لاس مې ونيوله کور ته مې ورسوله زه بيرته ترې
راغلم...

امريکا کې د مسافرتيا په غم پوی نه شوم ځکه چې وزيره راسره وه،
وخت ښه تيريدو د شپې تر ناوخته مو يو بل سره پر واټسپ ميسج
کولو يوه شپه مو تر ناوخته چټ وکړ يو بل ته مو شپه پخير هم
وويل نيټ مې بندولو چې د وزيرې پيغام راغی ليکلي وو:
- ته خپل د فيسبوک پاسورډ (پټنوم) راته وليږه
بې له کومې پوښتنې مې د فيسبوک پاسورډ ورته وليږو او ويده
شوم...

د همغې شپې سهار و، زه به تل وختي ويښيدم وروسته له لمانځه نه
ويده کيدم لا د سهار رڼا پر ځمکه نه وه خوره چې د هوټل دروازه
ټک ټک شوه ورغلم خلاصه مې کړه ومې ليدل چې وزيره ده ومې
ويل:
- څه شوي؟ خيريت دی ولې دومره وختي راغلې؟؟

څه يې ونه ويل په تيزۍ را دننه شوه کښيناسته، دروازه مې بيرته بنده
کړه څو گامه وړاندې ورغلم ومې ويل:
- اوس دا خو ووايه چې خيريت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واره يې وویل:
- هیڅ خیریت نه دی
- خو ولې؟؟
- ماته تاته څومره د ښه انسان فکر کولو خو ستا فیسبوک خو...
- ولې؟ زما فیسبوک خو څه؟
- نشم ویلی زما په خوله نه راځي واخله خپله دا سکرین شاټونه وګوره

موبایل مې ترې واخیست ومې کتل ډېر پخواني میسجونه وو، او زما فیسبوک اکونټ پخوا زما د ملګري و، دا میسجونه ما نه وو کړي خو د وزیرې غوصې ته مې چې کتل پوهیدم چې دا خبره نه مني، ورته ومې ویل:
- راشه وګوره
- څه وګورم؟
- دا دی فیسبوک اکونټ مې ډلیټ کړ ته خوشحاله

څو شیبې غلې وه بیا یې وویل:
- اوس یې ډلیټ کوې اوس به یې څه کړم؟

هیڅ مې ونه ویل ځکه غوصه وه درک کوله مې که پر ځای یې زه هم وای همداسې لا تر دې به ډېر غوصه کیدم، خیر دا ورځ خو په غوصه تیره شوه خو تر ۱۱ ورځو یې راسره په سمه خبرې ونه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر واټسپ يې بلاک کړی وم، زړه مې ډیر خپه و، تر نیمو شپو به خوب نه راتلو فیسبوک مې هم ډلیټ کړی و، یوټیوب کې هم یواځې غمګیني سندرې مخې ته راتلې سهار به چې را کیدو ماته به لږ لږ خوب راتلو چې راویښ به شوم سرې سترګې به ګرځیدم یو سهار د چای څکلو وخت کې بهرام کاکا وویل:

- حمزه زویه څو ورځې شوې درته مې پام دی، سترګې دې سرې وي، که څه ستونزه وي او بې خوبه وې ماته يې ووایه؟

ومې ویل:

- نه کاکا دا سترګې مې د موبایل سکرین ته په کتو کله کله داسې کیږي...

همدې وخت کې هغې وویل:

- په داسې هلکانو شک نشته نشې به کوي!

ټولو وخندل خو بهرام کاکا چې زموږ له مینځ خبر و رډ رډ یې را وکتل زه سمدلاسه له خپل ځای پاڅیدم، دا ځل زه په ریښتیا ترې خپه شوم ځانه سره مې همدا ویل چې:

- که اوس داسې کوي وروسته له واده خو د خام خوري

ډیرې ورځې داسې تیرې شوې له یو بل سره مو خبرې نه کولې د شپې ۱ بجه وه یوټیوب کې مې ویډیوګانې کتلې چې د واټسپ دې میسج شرنګ شو وزیره وه ما د میسج پریویو بنده کړې وه یعنې ترڅو

(c) ketabton.com: The Digital Library

واټسپ خلاص نشي نه ښکاري چې میسج کې یې څه لیکلي خو زړه مې دا څو خبرې کولې:
- که یې وګورې بیا به شک وکړي چې تر یوې بجې ویښ دی
- که دې ونه لیدو بیا هم خپه کیږي

د زړه ۲مه خبره مې ومنله میسج مې وکتلو یو ساده ایموجي و، ما هم بیرته ایموجي ور واستوو، لنډه شیبه وروسته یې بیرته میسج راغی پوهیږئ څه وو؟
- ښه نو تراوسه ویښ یې، چاسره مصروفه یې، کومې یوې سره؟

ماغزو مې کار ونه کړ چې څنګه یو څو دومره بد ګمانه کیدلای شي ما هم دې واره بلاک کړه، دا ځل مې هیڅ غوصه نشوه کنټرول...

سهار شو ۱۰ بجې وې ټولو چاې څکلی و، پخلنځي کې یواځې زه او وزیره وو، زه چې ډیر غوصه وم په دروغو مې موبایل را واخیست داسې تمثیل مې وکړ چې ګواکي له کور راته زنګ راغلی ومې ویل:
- هو هو مورې! بیخي مې خوښه شوه او ښه انجلۍ ده، بس نور چې ستاسو خوښه وي زما هم خوښه ده مور او پلار سره یې خبرې وکړئ

وزیرې لوښي وینځل یوه پیاله یې لاس کې یو درز یې شو دې ځمکې یې وویشته او له پخلنځي ووتله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د هغې له داسې څورولو ډېر خوند واخیست چې همدې وخت کې بهرام کاکا را غبږ کړ:
- حمزه زویه راشه دا لیسټ واخله دا ځینې اړین شیان دي له بازاره یې راوړه

بازار ته ولاړم د افغاني خواړو مواد او اړین شیان ډېر په سختۍ په بازار کې پیدا کیدل ځکه ډېر وخت ووتلو، مازدیگر کیدونکی و، چې بیرته هوټل ته را ورسیدم دننه ولاړم، یو کس ناست و، په زوره زوره یې خبرې کولې ویل یې:
- فاطمې! وروسته له واده به دلته کار نه کوي دا نو ښنگه ځای دی

له خبرو یې پوی شوم چې لوی کم عقل دی، له گارسون مې وپوښتل:
- دا څوک دی؟
- نه یې خبر ولې، دا دې وزیرې دې پوهنتون ټولگیوال و، وزیرې ته یې څو ځلې د واده وړاندیز کړی و خو نه یې منلو اوس یې منلی نن راغلی او سبا پاریس ته ځي واده هلته کوي

له بدن مې ساه ووتله، گونگی شوم، هیڅ ویلو ته وو، زړه مې درزیدو دې یو ابسکلیټ پشان ولاړ وم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه شېبه وروسته بهرام کاکا راغی، هغه کس بیرته روانیدو وزیره یې تر لاس نیولې وه، زړه کې مې اور بل و خو هیڅ مې نه شوای کولای همدې وخت کې هغه کم عقل وویل:
- ګورئ! ما دا دومره پیسې همدې وخت لپاره ګټلې ټولو ته مې د ټکټ بند وبست کړی سبا به له فاطمې سره تاسو ټول هم پاریس ته راشئ

ولاړو...

په ما دا شپه هم سبا شوه، ژوند کې لا ډیر څه پاتې وو چې نه مې وو لیدلي
د سهار وختي بهرام کاکا راغی ویې ویل:
- زویه! ځان دې لا نه دی تیار کړی؟
- ولې کاکا؟ په څه مناسبت؟
- له مور سره پاریس ته نه ځې؟
- نه هوټل چاته پریږدو زه نه ځم

زه خو نه تللم دا معشوقې واده ته تګ ننګ ښکاریدو راته خو بهرام کاکا وویل:
- چې ته نه ځې زه هم نه ځم
نو ځکه مې ومنله ځکه د وزیرې پلار نه و، خو همدا بهرام کاکا یې لکه پلار داسې و، ومې نه غوښتل بې پلاره یې واده وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاريس ښار ته ورسيدو له هوايي ډگر ټول يو هوټل ته د اوسيدو لپاره لاړو، شپه مو هوټل کې سبا کړه عمر (زموږ همکار) دروازه را ټک ټک کړه ورغلم دروازه مې خلاصه کړه عمر وويل:

- راځه چکر ته ځو د پاريس ښار به وگورو

ومې ويل:

- نه ياره! تاسو ولاړ شئ زما سر لږ درد کوي

- ته راځه داسې چې خونې کې ځان قيد کړې نه ښه کيږې لږ تازه هوا به واخلې

ډېر يې ټينگار وکړ مجبور يې کړم چې ورسره ولاړ شم، وزيره هم راسره وه ډېر سيلانيان راغلي وو، د پاريس لف بريج (د مينې پُل) پر سر ولاړ وو يو هلک دا پُل نورو سيلانيانو ته معرفي کولو ويل يې:

- دا پُل تر دوه کلو د مخه له سلگونه زره قلفونو ډک و، دلته به مئينان راتلل او د پُل په يوه څنډه به يې قلف بند کړ او کلی به يې سيند ته خطا کوله له کلونو راهيسې دلته دا دود تر سترگو کيدو د نړۍ له گوټ گوټ ددې پُل ليدو ته خلک راتلل ځکه د لف بريج په نوم مشهور دی، خو! تير کال د فرانسې حکومت له ياد پُل ټول قلفونه لرې کړل، ځکه د قلفونو ډير وزن د پُل د غورځيدو سبب کيدلو

ددې کس د خبرو خلاصيدو وروسته وزيرې په انگريزۍ وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- شايد نرۍ هم پوهه شوې وي چې مينه هسې يو خوشي بوج دی او که په شا دې کړ غورځيږي

ټولو وخندل زه له پله څو متره ها خوا ولاړم په ښټ روان وم وزيرې ته مې کتل زړه مې درد کولو چې دا زړه هم په څه يوه نادانه مئين شو، هغه زموږ د مينې خبرې او ښې ورځې را ياديدې چې بهرام کاکا او عمر چغه کړه:
- پام کوه چې موټر دی...

نور پوی شوی نه وم

يو وخت مې سترګې خلاصې شوې صرف د يوې خونې چت راته ښکاريده د سترګو نظر مې ضعيفه شوی و، لنډه شيبه وروسته يوې انجلۍ په انګريزي ژبه وويل:
- ډاکټر صيب! راشه چې په هوښ راغی

ډاکټر راغی ځينې معاينات يې وکړل ويې ويل:
- اممم! اوږد خوب دې وکړ
ژر مې وويل:
- وزيره چيرته؟
ډاکټر وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه پوهيږم چې څوک يادوې خو ښاغلي بهرام ته مو خبر ورکړی اوس به را ورسيږي

څو شيبې وروسته بهرام کاکا راغی ډيره خوشحاله ښکاريدو ومې ويل:
- وزيره چيرته؟ واده يې تير شو؟

کاکا غلی و، هيڅ يې نه ويل، بيا مې وپوښتل:
- کاکا ولې څه نه وايې؟

لنډه شيبه وروسته کاکا وويل:
- ديارلس مياشتې شوې چې کوما کې يې، وزيرې چې واده کړی بيا ترې خبر نه لرم

سر مې راباندې وگرځيد، له لاس مې کنول لرې کړ او له ځای مې پاڅيدم ډاکټرانو کلک نيولی وم چې تراوسه نه يې ښه شوی خو زما مخه چا ونشوه نيولای ولاړم...

له روغتون ووتم، کاکا راپسې راغی ومې ويل:
- گوره کاکا تا پر ما ډير احسانونه کړي نن مې هم مخه ونه نيسي
کاکا په ژړغوني غږ وويل:
- نه زويه مخه د نه نيسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له جېب یې یو کاغذ را وویست ماته یې راکړ ویې ویل:
- آخر ځل مې چې له وزیرې سره خبرې کړې وې دا پته یې راکړې وه واخله که یې له دې پیدا کړې
- مننه کاکا

روان شوم چې کاکا بیا غږ وکړ راپسې، ودریدم کاکا خپل ماسټر کارډ راکړ ویې ویل:
- واخله په تش جیب روان یې له همدې یې مصرفوه، کوډ خو یې درته زده دی
کاکا ته مې غیږه ورکړه او مننه مې ترې وکړه...

وروسته له څو ساعتونو له امریکا پاریس ته ورسیدم، تم نه شوم همغې پتې ته ورغلم کور باندې قلف پروت وو یو شیبه ودریدم چې یو کس را غږ کړ:
- څوک د پکار دي؟
- دلته یوه انجلۍ اوسیده یو کال مخکې یې واده کړی و
- دا ځای خو ډیر وخت شو تش دی

ناهیلی ترې روان شوم...

پاریس کې مې هیڅ ځای پرینښود هرځای مې وکتله خو وزیره نه وه، پیدا مې نه کړه، خو ژوند کول مې هم نشوای پریښودی، مجبور

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم بیرته امریکا ته لاړ شم د بهرام کاکا احسان مې باید ادا کړی وای...

هوايي ډګر ته ورسیدم، د وزیرې یادونو کې ډوب وم د پاسپورټ او ټیکټ د چک کولو لپاره قطار کې ولاړ وم، پام مې نه و چې نوبت زما دی یو غږ مې واورید:
- ښاغلیه! وخت مه ضایع کوئ، خپل پاسپورټ او ټیکټ راکړئ

مخ مې ور واړوو، په ځان پوی نه شوم د هوايي ډګر هغه کارکوونکې وزیره وه، ځای پر ځای ولویدم بې هوښه شوم، نه پوهیږم ولې خو شاید ضعیفه شوی وم، څو شیبې وروسته مې سترګې خلاصې شوې پر یوې څوکۍ پروت وم، ځان مې سیده کړ کښیناستم لنډه شیبه وروسته وزیره راغله یو بوتل اوبه یې لاس کې وې، څنګ ته کیناستله، اوبه یې راکړې، مننه مې ترې وکړه خو غلې وه هیڅ یې نه ویل هغه زما وزیره ماته نه ښکاریده بس په زړه مې زور راوست او ومې ویل:
- څنګه یې؟ خاوند دې څنګه دی؟
غلې وه څه یې ونه ویل بیا مې وپوښتل:
- ولې څه نه وایې؟
په ژړغوني غږ یې وویل:
- زه یې پریښودم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیخ مې ونه پوښتل چې ولې یا دې څه لپاره له لاس مې ونیوله ویې ویل:

- څه کوې څه وشول؟
- پاسپورټ دې درسره شته؟
- هو خو ولې؟
- راځه نور ځو نور بدې ورځې خلاصې شوې

اوس یوځای یو، واده مو وکړ لومړیو کې وزیرې ځان ګرم ګڼلو خو اوس همغسې شیشکه ده، یوه لورکۍ لرو نوم یې مینه دی ډیره خوږه ده، د بهرام کاکا ټول قرضونه خلاص شول خو احسان به یې کله ادا نشم کړلای، اوس خپل کور لرو یو کوچنی ریسټورانټ مو جوړ کړی دې د واه ټېسټ
(ډبلیو.اې.اېچ) په نوم مانا دا چې وزیره اېنډ حمزه، خوشحاله یو همدا هرڅه ده، باقي به الله خیر کوي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــــــای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library